

ΤΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΠΑΙΔΙ

Μια μέρα στο πάρκο συνάντησα ένα παιδί που το έλεγαν

Πινόκιο και παρατήρησα πως ήταν από ξύλο κι είχε μύτη που δεν ήταν φυσιολογική.

Μια μέρα με κάλεσε και μου είπε μια ιστορία για μια φορά που πήγε στο διάστημα. Στα μέσα της ιστορίας μεγάλωνε η μύτη του που δεν ήταν φυσιολογικό. Μόλις τελείωσε είπε:

-Δεν ήταν ωραία ιστορία; Τη θυμήθηκα από τα παλιά.

Σε μια στιγμή ήρθαν αστυνομικοί και τον έπιασαν.

-Γιατί σε έπιασαν.

-Ανήκω στην Ντίσνεϋλαντ.

-τι είναι αυτό.

-Μια μαγική χώρα.

-Ουάου μπορώ να έρθω μαζί σου.

-Ναι, φυσικά

-Ωραία.

Τότε ταξιδέψαμε στο Παρίσι με το αεροπλάνο. Μόλις φτάσαμε στο αεροδρόμιο είπα στο Πινόκιο

- Που είμαστε;
- Στην πόλη του Παρισιού.
- Τέλεια.

Μετά πήγαμε στην Ντίσνεϊλαντ. Ήταν τέλεια, έκατσα τρείς μήνες και τότε έπρεπε να τον αποχωριστώ. Ένιωσα πολύ άσχημα μόλις έφτασα πίσω ένιωσα καλύτερα και έζησε αυτός καλά και εγώ καλύτερα.

ΤΕΛΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΩΓΚΟΣ